Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1026/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Pécsi Ítélőtábla Pf.IV.20.080/2025/6. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 36.P.20.992/2025/6-III. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Pécsi Ítélőtábla Pf.IV.20.080/2025/6. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 36.P.20.992/2025/6-III. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, mivel az indítvány szerint a támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az E) cikk (2) és (3) bekezdését, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, VI. cikk (3) és (4) bekezdését, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését és az Alaptörvény 28. cikkét.

[2] 2. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy felperese, aki egy társasház két közeli hozzátartozó tulajdonosának jogi képviseletében járt el ügyvédként, a társasházban nincs lakástulajdona. Az alperes is a társasház egyik lakásának a tulajdonosa. Az indítványozó 2023. július 9-én elektronikus úton levelet írt az alperesnek, amelyben azt állította, hogy az alperes az ügyvédi munkájával kapcsolatban több információt is megosztott, az információ gyűjtése és nyilvánosságra hozatala pedig arra utal, hogy az alperes a társasháztulajdon megszerzése óta hivatalos céllal megfigyelés alatt tartja, és általa ismeretlen forrásokat is felhasználva adatait kezelte, és most is kezeli profilalkotás céljából. Az indítványozó az adatkezelő alpereshez hozzáférési jog gyakorlása iránti kérelemmel fordult. Az alperes válaszlevelében tájékoztatta a felperest, hogy nem végzett és nem

is végez adatgyűjtést, profilalkotást, nem használt ismeretlen forrásokat, a felperes által kezdeményezett eljárás során keletkezett iratokba pedig jogszerűen tekintett be a Pesti Központi Kerületi Bíróság elnök és elnökhelyettese engedélyének birtokában.

[3] Az indítványozó szerint az adatkezelő az általános adatvédelmi rendelet (a továbbiakban: GDPR) 15 cikke szerinti hozzáférést nem biztosította, nem válaszolt az indítványozó kérésére érdemben 30 napon belül. Ezért az indítványozó keresetében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest arra, hogy a GDPR 12. cikk (4) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének – a GDPR 15. cikk szerinti hozzáférési joggal kapcsolatos intézkedése elmaradása okait érintően – 3 napon belül tegyen eleget akként, hogy az írásbeli tájékoztatását a felperes online e-mail címére megküldi. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, mert az végrehajthatatlan kötelezést tartalmaz. Állítása szerint sem tájékoztatási kötelezettség, sem mulasztás nem terheli.

[4] Az ügyben eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletében az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint a GDPR 12. cikk (4) bekezdése nem tartalmaz önálló alanyi jogot, azaz nem biztosít önálló igényérvényesítési jogosultságot az indítványozó számára, így alanyi jog hiányában jogvédelmet sem kérhet a bíróságtól. A törvényszék szerint önálló, bírósági eljárásban érvényesíthető jog akkor azonosítható, ha az adatkezelő valamely adatkezelési szabályt sért meg, vagyis a felperest, mint érintettet akkor illette volna meg bármely jogvédelmi igény, ha az alperes ad tájékoztatást a GDPR 15. cikkének megfelelően a hozzáférési jog körében és azzal kapcsolatban állít bármely vélt vagy valós jogsértést.

[5] Az indítványozó a törvényszék ítéletével szemben fellebbezéssel élt a Pécsi Ítélőtáblához, amely a törvényszék ítéletét helybenhagyta, azzal, hogy az elsőfokú bíróság indokolását módosította. Az ítélőtábla szerint a törvényszéknek az a jogi álláspontja, hogy az indítványozó a GDPR 12. cikk (4) bekezdése szerinti tájékoztatás megadása iránt nem fordulhat bírósághoz, nem vezethető le az általa hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből, ezért azt a kérdést, hogy az indítványozó igényt tarthat-e a kért tájékoztatásra, a kereset érdemi elbírálása alapján kell eldönteni. Az ítélőtábla kifejtette, az indítványozó kérelmére az alperes válaszolt, vitatta azt, hogy adatgyűjtést vagy profilalkotást végzett volna, cáfolta a felperes levelében írt tényeket, ezzel pedig a felperes tudomására hozta azt, miért, milyen okból nem ad tájékoztatást, és alperest további indokolási kötelezettség az intézkedés elmaradásának okával kapcsolatban nem terhelte. Ez alapján az ítélőtábla a felperes kérelmét érdemben is alaptalannak találta, ezért a törvényszék ítéletét helyben hagyta.

[6] 3. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a törvényszéki, valamint az ítélőtábla ítéletének megsemmisítését kérte.

[7] Az indítványozó szerint a bíróságok megsértették az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését, mivel a bíróságok megfosztották személyes adatainak védelméhez való

jogának tényleges gyakorlásától, és hogy képes legyen behatárolni, ki, hol, mikor és milyen célra használja fel a személyes adatait. Az indítvány a VI. cikk (4) bekezdésének sérelmét is állította, de ahhoz tartozó érvelést az indítvány nem tartalmaz.

[8] Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének sérelmét is állította. Álláspontja szerint az Alaptörvény I. cikkének sérelmét támasztja alá, hogy az indítványozó személyes adatainak védelméhez való jogát nem a szükséges és arányos mértékben korlátozták, hanem teljesen megtiltották annak gyakorlását.

[9] A fentiek mellett az indítványozó szerint a bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében deklarált a jogorvoslathoz való jogát, amikor az Alaptörvény 28. cikkével ellentétesen értelmezték a GDPR 12. cikk (4) bekezdését, és megállapították, hogy az nem tartalmaz alanyi jogot. Az indítványozó hivatkozik továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmére, mivel a bíróságok önkényesen, *contra legem* korlátozták a GDPR-ban biztosított jogorvoslati jogát, és nem vizsgálták meg kellően a GDPR mint nemzetközi jog értékelésére és a hatékony jogorvoslat elvének érvényesítésére vonatkozó szempontokat, valamint álláspontja szerint a bíróságok nem végezték el az alkotmányossági vizsgálatot sem. Az indítvány a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezethető fegyverek egyenlősége elvének sérelmét is állította, de ahhoz tartozó érvelést az indítvány nem tartalmaz.

[10] Az indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy a bíróságok megfosztották a GDPR-ban foglalt jogorvoslathoz való jogától az Alaptörvény E cikk (2) és (3) bekezdését is megsértették, az Európai Unió jogának téves és jogsértő értelmezésével.

[11] Az indítványozó hivatkozott továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére is. Álláspontja szerint amennyiben a hatékony jogorvoslatot nem biztosítják, úgy az a demokratikus jogállam követelményeit is súlyosan megsérti.

[12] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

[13] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.

[14] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)*

az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva".

[15] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény E) cikk (2) és (3) bekezdése, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, továbbá az Alaptörvény 28. cikke az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, ezért ezeknek az állított sérelme nem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét {lásd többek között: 16/2021. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [21]; 3434/2020 (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [32]}.

[16] Az indítványozó által hivatkozott, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének vélt sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság és az abból levezetett jogbiztonság az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak, így ennek sérelme alkotmányjogi panaszban csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]} – kifogásolható. Az indítványozó nem hivatkozott a jogállamiság elvéből következő olyan jogosultság sérelmére, amely önállóan támadható lenne alkotmányjogi panasszal. Amiben az indítványozó az Alaptörvény B) cikkére hivatkozik, az nem az Alaptörvény jogállamiságra vonatkozó rendelkezése, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikkének keretei között bírálható el.

[17] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére is, ezek tekintetében az indítvány megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjának.

[18] Az indítványozó saját ügyében jár el, megjelölte az indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. A kézbesítési fikció 2026. január 20-án állt be, az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2026. március 10-én – határidőben – nyújtotta be a bíróságon.

[19] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.

[20] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. További feltétel, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (3) és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben az indítvány részletes

indokolást tartalmazott, ezek vonatkozásában az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés követelményeinek.

[21] Az indítványozó kifejezetten kérte a vonatkozó bírói döntés megsemmisítését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont]. Megállapítható az is, hogy a támadott döntéssel szemben nem állt további jogorvoslat az indítványozó rendelkezésére.

[22] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[23] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét abban látta, hogy álláspontja szerint a bíróságok tévesen értelmezték a GDPR 12. cikk (4) bekezdését, amikor megállapították, hogy az nem tartalmaz önálló alanyi jogot. Az indítványozó szerint ezzel a bíróságok önkényesen, *contra legem* megvonták jogorvoslati jogától, megsértve ezzel Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését is. A másodfokon eljáró ítélőtábla azonban módosította az elsőfokon eljáró törvényszék indokolását, és arra a következtetésre jutott, hogy a GDPR 12. cikk (4) bekezdése tartalmaz önálló alanyi jogot.

[24] Az ítélőtábla a felperes kérelmét erre figyelemmel is érdemben alaptalannak találta, mivel álláspontja szerint az indítványozó tájékoztatási kérelmére érdemben válaszolt, így a tájékoztatás elmaradásának okairól szóló tájékoztatási kötelezettség az alperest nem terhelte. Ezért a törvényszék ítéletét helyben hagyta. Az Alkotmánybíróságnak e vonatkozásban nem az a feladata, hogy eldöntse, alkalmazni kell-e a GDPR rendelkezését az indítványozó ügyében. A jogszabályok (ideértve az uniós jogi aktusokat is) az általános hatáskörű bíróságok értelmezik és alkalmazzák; e tevékenységük csak annyiban lehet alkotmánybírósági vizsgálat tárgya, hogy sértenek-e Alaptörvényben biztosított jogot. Jelen esetben azonban nem merül fel olyan körülmény, amely kétségessé tenné, hogy a bíróságok érvelése megfelel a tisztességes eljáráshoz való jognak.

[25] 6. A fentiek alapján az indítvány nem veti fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-a, valamint az 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a) és h)* pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – visszautasította.

Budapest, 2026. november 3.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró